

Dit schrijven kwam bij mij binnen na het concert van zondag 16 oktober in 't Mosterdzaadje. Daar traden op: Judith Weusten – sopraan en Matthijs Schelvis – bas/bariton met de pianist Ben Weishaupt.

Uitgevoerd werd o.a. de korte opera "Th Telephone" van Gian-Carlo Menotti.

Beste muzikliefhebbers,

Ja die opera in 't Mosterdzaadje was irritant leuk, goed gezongen en goed gespeeld.

We kregen een scène te zien en te horen over een belziek nachtegaaltje en een hopeloos verliefde man die het belzieke nachtegaaltje tevergeefs ten huwelijk wilde vragen.

De zangstemmen waren hemels; wat een megabereik heeft die Judith, een 23-jarige sopraan-zangeres, die nog een jaartje conservatorium heeft te gaan. Er is een nieuwe (Nederlandse) Maria Callas opgestaan!

De net afgestudeerde bas-bariton Matthijs had iets minder bereik, maar zijn stem klonk zeer warm én liefdevol.

De pianist begeleidde de 2 tortels op zijn witte en zwarte toetsen, geassisteerd door een maatje die zijn notenboek steeds op het juiste moment omsloeg én de antieke toneeltelefoon via zijn keyboard steeds deed overgaan.

De telefoon was voor haar belangrijker dan de aandacht van een leuke vent die haar hart probeerde te veroveren.

En dan het doosje met de trouwringen; hoe doe je nou een trouwring om de hoorn van een telefoon?

Die arme man had geen schijn van kans omdat haar aandacht voor de telefoon sterker was dan zijn (pogingen voor een) huwelijksaanzoek.

Het drama van deze opera is dat de verliefde man slechts met haar kon communiceren door haar op te bellen, dan pas kon hij haar volle aandacht krijgen.

Tsja iets dergelijks zie je in deze tijd ook gebeuren, de mensen zijn nu verslaafd aan social media: Facebook, Instagram, Twitter en games, en hebben daardoor geen echte, natuurlijke aandacht meer voor elkaar.

Wat betreft de kunstexpositie aan de wanden, was alles in kannen en kruiken.

Het kan verkeren zei Bredero!

Met een hartelijke én inspirerende operagroet,

Ben Schutte

